

**Раренко
Іларію Михайловичу**

*заслуженому діячу науки і техніки України,
член-кореспонденту Академії технологічних наук України,
академіку Академії наук вищої школи України,
професору кафедри фізики напівпровідників і наноструктур Чернівецького
національного університету імені Юрія Федьківця,
доктору фізико-математичних наук, професору,
члену редакційної колегії журналу «Фізика і хімія твердого тіла»,
члену Оргкомітету міжнародної конференції з фізики і технології
тонких[^]плівок і наносистем*

80

Вельмишановний Іларію Михайловичу!

*Від щирого серця Бажаємо, аби всі Ваші справи вченого,
педагога, друга і сім'янина були невідкладні плину часу та зміні поколінь. Нехай у
майбутньому на Вас чекає ще багато наповнених корисними справами і земними
радощами років. Щож многих Вам літ вельмишановний Іларію Михайловичу, і хай Ваша
професійна майстерність та життєвий досвід, справедливість і доброзичливість надалі
служують Незалежній і соборній Україні! Щастя Вам у всьому!
З роси і води Вам, Іларію Михайловичу!*

Редакційна колегія.

Раренко Іларій Михайлович

Народився у Кельменецькому районі Чернівецької області 11 липня 1933 року. Після закінчення з відзнакою кафедри теоретичної фізики фізико-математичного факультету Чернівецького університету в 1957 р. працював учителем фізики. З 1959 р. – старший лаборант, старший науковий співробітник, асистент, доцент, з 1971 р. – завідувач кафедри напівпровідникової мікроелектроніки в Чернівецькому національному університеті ім. Ю. Федьковича. З 2004 р. – професор кафедри фізики напівпровідників і наноструктур. В 1966 р. захистив кандидатську, а в 1986 р. – докторську дисертації. В 1970 р. присвоєно вчене звання доцента, в 1988 р. – професора.

У роботі успішно поєднує наукові фундаментальні теоретичні та експериментальні дослідження з впровадженням результатів у промисловість. Працює над створенням принципово нової високо радіаційностійкої активної електроніки для силового керування механізмами та роботами в атомно-ядерній енергетиці; фотоелектронних перетворювачів сонячної енергії з підвищеним коефіцієнтом корисної дії за рахунок нового фізичного ефекту, відкритого на кафедрі; цілого ряду приладів нової сенсорної техніки для екологічного моніторингу, пожежної техніки і техніки безпеки, включаючи побутові газосигналізатори; інтегральної мікрооптичної та інфрачервоної техніки для авіаційної, суднобудівної, ракетної та ін. техніки; нових критичних технологій напівпровідникових кристалів, структур та приладів із новими параметрами при польовій та лазерній активації технологічних процесів.

Автор понад 600 наукових праць, серед яких понад 40 свідоцтв на винаходи. Підготував 15 кандидатів та 4 докторів наук. Член спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій, член методичної ради при МОН України та робочих програмних груп при Мінпромполітики України. У 1992 р. обраний член-кореспондентом Академії технологічних наук України.

За розробки у галузі фізики і технології напівпровідникових матеріалів, приладів і впровадження їх у серійне виробництво присуджено Державні премії в галузі науки і техніки УРСР (1973 р.) та СРСР (1988 р.), також Всесоюзні іменні премії в галузі технології та приладобудування ім. І.М. Менделєєва та С.І. Вавілова. Нагороджений почесними дипломами I та II ступеня, більш ніж 10 золотими, срібними та бронзовими медалями ВДНГ України та СРСР. У 1975 р. нагороджений орденом «Знак пошани». Заслужений діяч науки і техніки України (1999).

Вчені Прикарпаття щиро вдячні Вам за надану значну наукову підтримку та дружні стосунки. З великою повагою!

Друзі, колеги.